

Однак, підготовка до семінарських занять з історії медицини вимагає від студентів певного обсягу спеціальних знань, які вони набувають під час вивчення таких фундаментальних теоретичних дисциплін, як анатомія, гістологія, хімія, фізіологія, тощо, а також певних практичних, клінічних знань, які вони отримують при опануванні правил догляду за хворими (другий рік навчання).

З огляду на це, доцільно було б, з нашої точки зору, з користю для справи, перенести викладання історії медицини на четвертий семестр навчання.

ІСТОРІЯ МЕДИЦИНИ З ІНТЕГРАЦІЄЮ В СВІТОВИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР

О.М. Крекотень, О.В. Ткаченко

В 1999 р. Європа на весь світ чітко, ясно і зрозуміло оголосила про реформування своєї системи підготовки фахівців, про нову стратегічну мету своєї освіти з абсолютно конкретними завданнями.

Щодо України освіта та наука завжди перебувала на достатньо високому рівні по підготовці професійних кадрів. На сьогоднішній день необхідність перегляду деяких підходів до викладання у вищій школі викликана потребою у підвищенні конкурентоспроможності вітчизняних висококваліфікованих фахівців на світовому ринку праці та приведення вищої медичної освіти у відповідність зі світовими вимогами.

Історія медицини як дисципліна залишилася в обов'язковому переліку предметів для вивчення на першому курсі і складається з двох кредитів.

Перехід на Болонську систему і запровадження ECTS призвело до вищого рівня знань, систематичної послідовної підготовки до занять, більш широкого розуміння і сприйняття предмету. Це вказує на те, що не змінюючи основних багаторічних напрацювань відповідно до викладання предмету, але запроваджуючи нові позитивні зміни Болонської системи ми отримуємо вищу якість у підготовці сучасного молодого фахівця починаючи з першого року навчання, що є основою розвитку загальноєвропейського простору вищої освіти.

Особливе сприйняття щодо нових запроваджень у викладанні предмету слід відмітити у іноземних (англомовних) студентів. Обговорюючи можливі варіанти удосконалення роботи з даним контингентом, ми прийшли до висновку, що найкращий результат отримуємо при інтеграції вимог, організації занять та забезпечення матеріалами до європейських стандартів, і відмічаємо велику підтримку даного напрямку роботи зі сторони студентів, так як, за їх думкою, дана

методологія наближена до викладання в рідних країнах та за їх межами, але несе в собі більш глибоке розуміння підготовки конкурентоспроможного висококваліфікованого фахівця вищої медичної школи, який за рівнем знань не поступатиметься фахівцям з інших країн, а в деяких аспектах (практична медицина) мати більш високий рівень підготовки.

Етапи розвитку та становлення медицини як науки, її досягнення та напрацювання протягом минулих тисячоліть, досвід та важка праця відомих в різні періоди людства корифеїв призводять до високого розуміння правильності та особистої відповідальності молодих спеціалістів перед суспільством. Усвідомлення даного ствердження забезпечує тільки один предмет – історія медицини, який також формує етико-деонтологічні аспекти сучасного лікаря з часів стародавніх цивілізацій – батька медицини Гіпократа з відомої «Клятви».

Відповідно до сказаного, дана дисципліна є фундаментальною у підготовці сучасного спеціаліста з високою медичною якістю і обґрунтовує її обов'язкове вивчення на початкових курсах навчання.

ІСТОРІЯ МЕДИЦИНИ В МИКОЛАЇВСЬКОМУ ДЕРЖАВНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

А.Ф. Кісельов, О.І. Цебржинський, Г.В. Грищенко, В.С. Черно

Довгий і нелегкий шлях медицини і охорони здоров'я населення Миколаївщини відзначався самовідданою, під час героїчною і нерідко трагічною долею вчених і лікарів за 215 років існування міста Миколаєва і 70 років Миколаївської області. На вівтар медичної науки й охорони здоров'я вони віддавали свої сили, знання й досвід. Ім'я першого лікаря Миколаївщини Данили Самойловича і почесного громадянина Лева Васильовича Громашевського відомі нині у всьому світі.

Імена деяких вчених, талановитих лікарів-новаторів України добре відомі, але інші особистості, що жили і працювали на Миколаївщині, мало відомі або просто незаслужено забуті (В.І. Даль, В.А. Страдомський, М.С. Уваров, О.В. Павлов) Часто окремі фактори у біографії та їх діяльності не тільки заслуговують на увагу, а й дозволяють внести їх імена в історію медицини України і їх складової частини Миколаївської області.

В період розбудови держави України необхідні історичні дослідження і узагальнення образу вчених: практичних медичних працівників. Важливим є розкриття суті і змісту їх діяльності в ім'я народу в різні соціально-економічні устої.